

Arrest

nr. 148 387 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 maart 2015 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart een Angolees staatsburger van de Bakongo etnie te zijn. Op 30 maart 2012 kwam u aan in België en u vroeg op 2 april 2012 een **eerste maal asiel** aan. Op 23 oktober 2012 nam het Commissariaatgeneraal (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 28 maart 2013. Op 17 september 2013 keerde u terug naar Angola. U verbleef er bij een vriend van u, (S.L.) (fonetisch). (S.L.) was betrokken bij de Vereniging van Bakongo in Angola (Associação dos Bakongo de Angola, ook wel ABA) en hij vertelde u over deze*

vereniging. U was geïnteresseerd om meer over de Bakongo, hun gewoonten, tradities en taal te weten te komen en (S.L.) nam u mee naar een vergadering van ABA op 14 december 2014. Op 28 december 2014 kwam (B.K.), vertegenwoordiger van ABA in Portugal, naar Angola. Hij logeerde eveneens bij (S.L.). Op 30 december 2014 was (B.K.) aanwezig op de algemene vergadering van ABA. Hij vertelde er onder andere over incriminerende documenten die hij had tegen enkele Angolese leiders, waaronder kinderen van de president. Op 7 januari 2014 werd u samen met (B.K.) en (S.L.) gearresteerd. De politie zei dat u al lang gezocht werd in Angola (in verband met de problemen die u tijdens uw eerste asielaanvraag beschreef) en u werd vastgehouden en ondervraagd. Op 28 januari 2014 werd u door twee politiemensen meegenomen en achtergelaten in een verlaten buurt. U kon uw tante contacteren en zij bracht u onder bij een vriendin van haar. Uw tante stelde u voor aan meneer (P.) die u op 18 maart 2014 naar Frankrijk bracht. Op 22 juli 2014 werd u door Frankrijk naar België overgebracht. U vroeg op 23 juli 2014 een tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U houdt vol dat u in 2011 en 2012 als minderjarige problemen kende met de Angolese autoriteiten en stelt na uw terugkeer naar Angola opnieuw problemen gekend te hebben, dit keer omwille van uw lidmaatschap van een vereniging voor Bakongo in Angola (zie gehoorverslag CGVS p. 2, 6, 7).

Hierbij dient vooreerst opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten op 23 oktober 2012 met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het feit dat u niet aannemelijk kon maken in uw land van herkomst werkelijk deel uitgemaakt te hebben van een groep rond de zanger Brigadeiro 10 Pacotes en u bijgevolg de vervolgingsfeiten waarover u verklaringen aflegde evenmin aannemelijk kon maken. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waarna u niet in beroep ging. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, tenzij u elementen kan aanbrengen die uw eerdere verklaringen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Echter, in onderhavig geval bent u er niet in geslaagd dergelijke elementen aan te brengen, u verklaart slechts dat de elementen waarover u tijdens uw eerste asielaanvraag sprak wel degelijk plaatsvonden zoals u ze vertelde (zie CGVS p. 2). U linkt deze problemen, die als ongeloofwaardig werden beoordeeld, ook aan de problemen die u na uw terugkeer naar Angola ondervond, door te stellen dat u na uw arrestatie op 7 januari 2014 ondervraagd werd en de rechercheur u er op wees dat u al langer gezocht werd in Angola (CGVS p. 7). Aangezien u vasthoudt aan uw eerdere ongeloofwaardige verklaringen en deze linkt aan de nieuwe vervolgingsfeiten die u in uw land van herkomst zou ondergaan hebben na uw terugkeer, kunnen er reeds bij voorbaat vraagtekens geplaatst worden bij deze nieuwe vervolgingsfeiten.

U verklaart op 17 september 2013 naar Angola te zijn teruggekeerd (CGVS p. 3) en sinds uw terugkeer in Angola steeds bij uw vriend (S.L.) verbleven te hebben, in de wijk Golfe, Rua 12 (straat 12), huisnummer 2 (CGVS p. 4). Tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u echter dat uw vriend (S.L.), waar u logeerde, in de wijk Palanca woonde en u specificeert dat het op de Rua do PDG, huisnummer 20 was (zie 'Verklaring meervoudige asielaanvraag', d.d. 6/8/2014, pt. 14 en 15), wat dus strijdig is met uw latere verklaringen voor het CGVS.

Vrijwel meteen na uw aankomst in Angola raakte u via uw vriend (S.L.) geïnteresseerd in de vereniging voor Bakongo, de Associação dos Bakongo de Angola (hierna ABA) (CGVS p. 6, 11). U stelt dat de regering van Angola tegen deze vereniging is, dat ze het als een vereniging van vreemdelingen beschouwen en dat men in de problemen komt wanneer men gearresteerd wordt en bij ABA blijkt aangesloten te zijn (CGVS p. 9, 11, 12). Het is opvallend dat u enerzijds volhoudt dat u moest onderduiken toen u in Angola aankwam, omwille van de problemen die u in 2011 en 2012 gehad zou hebben maar dat u anderzijds besloot zich aan te sluiten bij een vereniging die door de regering wordt afgekeurd en die u nog meer in de problemen zou kunnen brengen. Gevraagd waarom u dergelijk risico zou nemen, stelt u dat zich aansloot bij ABA omdat u meer wou weten over uw cultuur en over de tradities, u stelt dat u uw identiteit niet kan negeren omdat de regering er tegen is, aangezien u nu eenmaal Bakongo bent, net zoals uw ouders dat waren (CGVS p. 12). Desgevraagd blijkt u bovendien niet bijzonder veel over de Bakongo te kunnen vertellen. Gevraagd over welke gewoonten en tradities u meer te weten kwam, zei u dat jonge Bakongo moeten studeren, werken en respect hebben voor ouderen. Ze moeten hun plaats afstaan aan ouderen en mogen niet vechten op straat. U stelt ook een beetje les gehad te hebben in Kikongo. Gevraagd of u gewoonten en tradities kent die specifiek zijn voor de Bakongo en niet slechts betrekking hebben op algemene beleefdheidsregels, noemt u de alambamento, een soort van verzoek dat men moet indienen wanneer men iemands dochter wil trouwen. U noemt ook enkele van de stammen binnen de Bakongo (CGVS p. 10, 11). Een alambamento blijkt echter wel bij meer Angolese etnieën voor te komen (zie informatie administratief dossier) en u

noemt dus opnieuw amper enige informatie die specifiek is voor de Bakongo. Dergelijke algemeenheden kan men ongetwijfeld ook wel achterhalen zonder zich aan te sluiten bij een vereniging die problemen met de autoriteiten kan opleveren. U weet niet hoeveel Bakongo er ongeveer zijn in Angola en u kan evenmin politieke partijen noemen die geassocieerd worden met de Bakongo (CGVS p. 12, 13). U stelt dat u zich niet zo bezighield met politiek en dat ABA niets met politiek te maken heeft (CGVS p. 13). Nochtans stelt u reeds op de eerste vergadering waaraan u deelnam vernomen te hebben dat de Bakongo volgens ABA in Angola gediscrimineerd worden (CGVS p. 10). (B.K.), die net als u bij (S.L.) logeerde, sprak op de tweede vergadering over verdachte documenten, over transacties waarbij politici en kinderen van de president betrokken waren en hij noemde de president een dictator (CGVS p. 6, 7, 13). Dit toont toch aan dat de organisatie waarvan u lid geweest zou zijn zich wel degelijk met politiek bezig houdt.

Volgens uw verklaringen had (B.K.) verdachte documenten en werd hij ervan beschuldigd de Angolese regering zwart te maken in de diaspora in het buitenland (CGVS p. 6, 7). Daarom werd hij gezocht in Angola en omdat hij bij (S.L.) verbleef, net als u, werden jullie alle drie gearresteerd op 7 januari 2014 (CGVS p. 7, 9, 13). Hoewel (B.K.) de documenten besprak op de tweede vergadering die u (gedeeltelijk) bijwoonde en van 28 december 2013 tot 7 januari 2014 in hetzelfde huis logeerde als uzelf (CGVS p. 7, 13), kan u maar weinig vertellen over de verdachte documenten die hij had. U stelt dat (B.K.) vertelde over kapitaalverkeer van de Angolese leiders zoals (M.V.) en (G.C.) en de kinderen van de president, doch u kan dit verder in het geheel niet toelichten (CGVS p. 13, 14). Gevraagd wat voor transacties Vicente deed, stelt u slechts dat er kapitaalverkeer was (CGVS p. 13). Gevraagd wat dit concreet wil zeggen stelde u dat u de vergadering vroeger moest verlaten omdat u naar het werk moest (CGVS p. 14). Gevraagd wat voor verdachte documenten (B.K.) had, stelt u dat u de documenten niet zag, maar dat (B.K.) onder andere vertelde over geldtransacties die de regering deed (CGVS p. 14). Gevraagd wat voor transacties de regering deed, stelt u dat het over verkeer van geld vanuit Luanda ging, maar dat u niet weet over welke kapitalen het ging, aangezien u moest vertrekken (CGVS p. 14). Evenmin weet u wat (B.K.) met de documenten van plan was. U stelt dat hij dit tijdens een volgende vergadering zou toegelicht hebben, maar dat hij gearresteerd werd nog voor die kon plaatsvinden (CGVS p. 14). Nochtans zou men verwachten dat u op zijn minst zou kunnen toelichten wat er zo verdacht was aan de documenten of aan het geldverkeer waarover (B.K.) sprak, zelfs indien u eerder op de vergadering vertrok of samen met (B.K.) en (S.L.) een week na de vergadering gearresteerd werd. Uw verklaringen over (B.K.) en de incriminerende documenten die hij zou gehad hebben, komen in het geheel niet overtuigend over.

Uit het bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat **u niet aannemelijk maakte in Angola lid te zijn geweest van een vereniging voor Bakongo waar incriminerende documenten tegen de regering besproken werden**. Ook aan de arrestatie en de vervolgingsfeiten die hiermee samenhangen kan bijgevolg geen geloof gehecht worden.

Ten overvloede kan opgemerkt worden dat uw verklaringen ook tegenstrijdigheden en vaagheden bevatten met betrekking tot uw lotgevallen na uw beweerde arrestatie.

Tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u immer dat u op 28 januari 2014 door twee personen gehandboeid werd en in de koffer van een wagen gelegd. Op die manier werd u naar uw tante gebracht, tegen wie ze zeiden dat u snel het land moest verlaten omdat de politie streng zou optreden als ze u een tweede keer zouden vinden. (zie 'Verklaring meervoudige asielaanvraag', d.d. 6/8/2014, pt. 15). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat u vanuit uw detentie naar Bita gebracht werd en op een donkere plek nabij de voetbalterreinen van 11 De Novembro werd achtergelaten (CGVS p. 7). U zou vervolgens de nacht in een onafgewerkt gebouw doorgebracht hebben, waarna u hulp vroeg om uw tante te bereiken, die u vervolgens kwam ophalen (CGVS p. 8). Uw verklaringen voor DVZ, waarbij u stelde rechtstreeks naar het huis van uw tante gebracht te zijn, zijn niet verenigbaar met uw verklaringen voor het CGVS, waar u stelde door haar te zijn opgehaald.

Verder kan u niet concreet toelichten wat er met (S.L.) en (B.K.) gebeurde, die samen met u gearresteerd werden (CGVS p. 8, 9). U verklaart weliswaar dat u vernam dat ze naar Benti Aba zouden zijn gestuurd, maar u weet niet of ze een proces kregen en wat de eventuele veroordeling was. U stelt slechts te denken dat ze veroordeeld werden, omdat ze naar Benti Aba werden gestuurd. (CGVS p. 8, 9.) Nochtans zou men verwachten dat u ervoor zou gezorgd hebben dat u de details over hun detentie en eventuele veroordeling te weten kwam, aangezien deze zaken relevant zijn met betrekking tot uw eigen situatie en de ernst van het gevaar dat u eventueel in Angola zou lopen.

Ook de problemen die uw tante na uw vrijlating uit detentie ondervonden zou hebben, kan u niet concreet maken (CGVS p. 17). U stelt slechts dat zij contact heeft gehad met de politiemensen die u vrijlieten, wat echter niet meteen verklaart waarom zij uit Angola is moeten vluchten (CGVS p. 17).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een

reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Tijdens uw eerste asielaanvraag besloot de dienst Voogdij dat uw vastgestelde leeftijd niet verenigbaar is met de geboortedatum die in het Cédula Pessoal werd genoemd en die nu ook in het uittrekstel uit het geboorteregister staat dat u voorlegt ter ondersteuning van uw identiteit. Net zoals het Cédula Pessoal dat u tijdens uw eerste asielaanvraag voorlegde, bevat dit document geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld.

U legde geen documenten neer die toelaten uw reisweg van België naar Angola of van Angola naar België te controleren. Bovendien legde u wisselende verklaringen af met betrekking tot uw terugreis van Angola naar Frankrijk in 2014. U verklaarde immers voor DVZ aanvankelijk dat u het paspoort waarmee u naar Frankrijk reisde niet mocht inkijken omdat dit te gevaarlijk was voor de persoon aan wie de documenten toebehoorden. Later verklaarde u voor DVZ dat de documenten waarmee u van Angola naar Frankrijk reisde van een zekere Guilherme waren. (Zie 'Verklaring meervoudige aanvraag' d.d. 6/8/2014 in administratief dossier.) Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaart u dat u van Angola naar Frankrijk reisde met een paspoort dat in bezit was van uw smokkelaar, genaamd (P.), en op naam stond van een zekere Paulo (CGVS p. 4, 5). Het gebrek aan ondersteunende documenten voor uw reis naar en van Angola en uw incoherente verklaringen met betrekking tot uw terugreis zijn een bijkomende negatieve indicatie voor uw algemene geloofwaardigheid. Lidkaarten van verenigingen zijn geen officiële documenten en de kleurenkopie die u voorlegt en die uw lidmaatschap van een Jiu-Jitsu club in Angola in het jaar 2013 moet ondersteunen, kan dan ook niet worden aangenomen als bewijs van uw terugkeer naar Angola.

Met betrekking tot het aanhoudingsbevel dat u voorlegt dient opgemerkt dat, aangezien u uw identiteit niet kon aantonen, men niet zonder meer kan aannemen dat u de persoon bent die in het aanhoudingsbevel wordt bedoeld. In elk geval moeten documenten, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Ten onrechte verwijt de Commissaris-generaal verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk te hebben conform de Conventie van Genève of een reëel risico ernstige schade te lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Aangezien de Commissaris-generaal voorafgaandelijk opmerkingen heeft geformuleerd over zijn eerste asielaanvraag op 2 april 2012 dat negatief werd afgesloten door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat verzoeker zich neergelegt heeft aan het oordeel van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad niet in vraag stelt.

Dat verzoeker ten ander daarom op 17 september 2013 naar Angola terugkeerde. Dat niettegenstaande het feit dat de Raad voor vreemdelingen een juridisch oordeel heeft geveld, verzoeker in de praktijk met lede ogen diende vast te stellen dat hij nog steeds gezocht werd in verband met de feiten waarvoor hij in 30 maart 2012 Angola had ontvlucht en dat hij geen enkele bescherming ten aanzien van de Angolese overheid had.

Verzoeker was op 7 januari 2014 gearresteerd en tot zijn grote verbazing stond hij nog steeds geseind voor de problemen waarvoor hij Angola had verlaten in 2012, daar de rechercheurs hem letterlijk hadden verteld dat de politie reeds lang naar hem op zoek zijn en dat hij op de koop toe met nieuwe vervolgingsfeiten in verband met de ABA te maken heeft die hem zuur zullen opbreken. Dat verzoeker de Commissaris-generaal dit nieuw element heeft uiteengezet, maar dat hij geen enkel oor had voor de verklaringen van verzoeker met als enige argument dat zijn verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig werden bestempeld.

Verzoeker verklaarde dat nadat de Raad voor vreemdelingenbetwistingen een negatief arrest geveld had, hij naar Angola is vertrokken op 17 september 2013. Hij verklaarde dat hij gereisd heeft met een

geleend paspoort op naam van Dacunha. Uiteraard kon verzoeker geen enkel bewijs geven van dit paspoort, daar hij deze aan de houder ervan had teruggegeven. Aangaande de paspoort waarmee verzoeker van Angola naar Frankrijk reisde was op naam van Guilherme Paulo. De smokkelaar heeft hem deze paspoort kort getoond in het vliegtuig om de naam te onthouden om de grenscontrole zo vlot mogelijk te laten verlopen.

Dat verzoeker nooit tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande documenten waarmee hij heeft gereisd. Dat de verwarringen zich op het niveau van de DVZ bevinden die zijn verklaringen niet nauwgezet hadden opgetekend.

Eenmaal in Angola toegekomen werd hij door zijn vriend (S.L.) opgevangen die op het adres Golfe Rua 12 nummer 2 woonde. Ook ten aanzien de verklaringen van het adres van van zijn vriend (S.L.), merkt verzoeker op dat de DVZ zich andermaal vergist heeft en verkeerdelijk het oud adres van verzoeker uit 2011 hadden opgeven, in plaats van het nieuwe adres van (S.L.). Door de verwarring veroorzaakt door de DVZ lijkt het er ten onrechte op dat het verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, quod non.

Daar zijn vriend (S.L.) etnisch een Bakongo is, alsook de rest van zijn familie en doorwinterde leden zijn van de Associacao dos Bakongo (Vereniging van de Bakongo of ABA), heeft hij verzoeker overhaald om mee te gaan naar een vergadering van de Bakongo. Het is daar dat verzoeker daadwerkelijk vernomen heeft wat het betekend om Bakongo te zijn en zich aansloot tot deze socio-culturele organisatie. Hij is immers van Bakongo origine, maar had nooit de kans gekregen om over zijn afkomst, gewoonte en traditie van Bakongo te leren kennen.

Gevraagd naar de specifieke gewoonten en gebruiken van de Bakongo, heeft verzoeker geantwoord dat de Bakongo traditie wil dat jongeren studeren, werken en respect opbrengen voor de ouderen. Verzoeker heeft ook het typisch Alambamento uiteengezet dat er in bestaat om op een formele wijze volgens eeuwenoude gebruiken de hand vragen van iemands dochter. Verzoeker heeft ook correct geantwoord en de namen van een aantal stammen opgesomd die behoren tot de Bakongo etnie. Uiteraard kon verzoeker niet antwoorden op de vraag hoeveel Bakongo's er in Angola zijn, daar deze vraag aan de Angolese overheid dient gesteld te worden die de statistieken bijhoudt. Maar wat verzoeker wel weet is dat de regering Bakongo's discrimineert omwille van hun etnisch toebehoren en dat men hen arbitrair arresteert enkel alleen omwille van hun etnische oorsprong.

Verzoeker verklaarde dacht aanvankelijk dat ABA een zuiver culturele vereniging was die zich niet met politiek inliet, reden waarom hij ook ten onrechte op zijn gehoor ten onrechte verklaarde dat ABA niets met politiek te maken had, ten onrechte:

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt reeds dat naast een socio-culturele manifestatie van de Bakongo Cultuur, ABA ook een uitgesproken politieke beweging was die het lot van de Bakongo in Angola wil verbeteren. Zo klagen zij de discriminatie van de Bakongo aan en willen zij de corruptie en de vriendjespolitiek van de Angolese regering aan de Kaak stellen.

Verzoeker verklaarde dat op 28 december 2013 (B.K.), een vertegenwoordiger van de ABA in Portugal mochten verwelkomen om het woord te nemen op de algemene vergadering van de ABA die plaats vond op de 30 december 2013. Daar (B.K.) gezocht werd door de regering als een van de ABA-leden van de diaspora die de regering zwart maakt in het buitenland, mocht hij in geen geval op hotel verblijven om niet te worden opgepakt. Hij bleef hij die tijd in de woning van (S.L.). Op de algemene vergadering kwam (B.K.) over kapitaal transferten spreken waarbij hoge Angolese functionarissen betrokken waren zoals (M.V.) en (G.C.) en waarbij zelfs de kinderen van de president bij betrokken waren.

Gevraagd naar de details van de transacties en wat (B.K.) van plan waren met deze documenten, heeft verzoeker naar best vermogen verklaard dat het over geld transactie ging van de regering uit Luanda, maar uiteraard was (B.K.) die alle details had en daar hij niet alles had onthuld tijdens de algemene vergadering, wilde hij meer details blootgeven tijdens de volgende vergadering. Bovendien heeft verzoeker duidelijk gesteld dat hij niet de volledige vergadering heeft bijgewoond op 30 december 2013, zodat hem niets verweten kan worden. Jammer genoeg zijn zij op 7 januari 2014 gearresteerd geworden.

Hoe het ook zij verzoeker herhaald en aannemelijk gemaakt dat hij lid was van de vereniging van de Bakongo ABA waar hij kennis gemaakt had met de cultuur en gebruiken van Bakongo, maar ook met de achterliggende politieke engagement om de Bakongo een beter toekomst te geven.

Dat verzoeker in geen geval akkoord kan gaan met het verwijt van de Commissaris-generaal dat verzoeker hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn arrestatie.

Dienaangaande dient de Commissaris-generaal rekening te houden met het feit dat de verklaringen van verzoeker bij de DVZ niet correct werden opgetekend. Bovendien werd hem de kans niet gegeven om zijn verklaringen na te lezen.

Verzoeker bevestigt volledig zijn verklaringen afgelegd voor het Commissariaat-generaal. Vanuit zijn detentie werd hij naar Bita gebracht en geblinddoekt op een donker en verlaten plaats achtergelaten.

Verzoeker heeft op deze plaats de nacht doorgebracht en de volgende morgen heeft hij pas zijn tante kunnen bereiken met behulp van mensen die hij toen had ontmoet 's morgens.

Aangaande (S.L.) en (B.K.) verklaarde verzoeker dat hij vernam dat ze naar Benti Aba zijn overgebracht en vermoed dat zij berecht en veroordeeld waren, want Benti Aba staat er voor bekend dat als men er eenmaal heen gaat, men er niet levend uitkomt.

De tante van verzoeker heeft ook problemen gehad en heeft Angola verlaten, daar zij in contact stond met de politieagenten die verzoeker hadden bevrijd. Verzoeker vernam naderhand dat haar tante in Dubai zou zijn en daar handel drijft.

Verzoeker bevestigt en volhardt in zijn verklaringen die hij heeft afgelegd voor het Commissariaat-generaal. Hij heeft talloze documenten voorgelegd om zijn verklaringen kracht bij te zetten. Zijn identiteit heeft hij bewezen aan de hand van een door de Angolese autoriteiten uitgegeven geboorteregister dat de Commissaris generaal ten onrechte aanvecht.

Verzoeker benadrukt dat in Angola een geboorte register geen stempel, vingerafdruk, handtekening, noch biomedisch gegevens bevat. Dat hij bevestigt dat hijzelf de persoon is die beschreven wordt in dat document.

Verzoeker meent dat hij zijn feitenrelaas in verband met zijn tweede asielaanvraag voldoende aannemelijk heeft gemaakt, gestaafd met coherente documenten waaruit blijkt dat hij vrees voor vervolgingen door de autoriteiten in Angola als Bakongo en lid van de ABA.

Zijn vrees is reëel en gegrond is in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève."

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat verweerder in de bestreden beslissing niet dienstig kan verwijzen naar zijn beslissing van 23 oktober 2012 in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag. 's Raads arrest nummer 100 077 van 28 maart 2013, dat kracht van gewijsde heeft, is immers in de plaats gekomen van de beslissing van de commissaris-generaal, gelet op de devolutieve werking van het beroep tegen deze beslissing.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij geen nieuwe elementen heeft aangebracht die zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag in een ander daglicht kunnen stellen, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaats na zijn beweerde terugkeer naar Angola op 17 september 2013, (iii) hij niet aannemelijk maakt in Angola lid te zijn geweest van een vereniging voor Bakongo waar incriminerende documenten tegen de Angolese regering besproken werden, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over hetgeen met hem werd gedaan na zijn detentie, (v) hij niet concreet kan toelichten wat er met (S.L.) en (B.K.) gebeurde nadat zij samen met hem gearresteerd werden, (vi) hij de problemen die zijn tante na zijn detentie en vrijlating ondervonden zou hebben, evenmin concreet kan maken, (vii) de neergelegde geboorteakte geen objectieve gegevens bevat en bovendien niet in overeenstemming is met de bevindingen van de Dienst Voogdij in het kader van zijn eerste asielaanvraag, (viii) tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn reisweg, en (ix) niet valt vast te stellen dat hij de persoon is die door het neergelegde aanhoudingsbevel wordt bedoeld en dit bevel niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen.

Verzoeker kan in onderhavig verzoekschrift niet dienstig stellen dat het paspoort waarmee hij van Angola naar Frankrijk beweert te hebben gereisd, op naam stond van "Guilherme Paulo" wanneer hij enerzijds op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat dit paspoort op naam stond van "Guilherme" en anderzijds op het CGVS verklaarde dat het op naam stond van "Paulo"

(administratief dossier, stuk 12 en gehoorverslag CGVS, p. 5). Het simpelweg combineren van beide namen, terwijl hij tijdens zijn gehoor verklaarde niet de volledige naam van Paulo te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 5), kan deze tegenstrijdigheid uiteraard niet ongedaan maken.

Verzoeker kan evenmin gevolgd worden waar hij stelt dat zijn verklaringen op de DVZ verkeerd genoteerd werden. Het verslag werd hem op het einde van het interview immers in het Portugees voorgelezen (administratief dossier, stuk 12) en verzoeker brengt geen enkel bewijs bij waaruit blijkt dat dit niet het geval zou zijn geweest.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de vereniging voor Bakongo waarvan hij stelt lid te zijn geweest (ABA), een uitgesproken politieke beweging was, terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat ABA niets met politiek te maken heeft (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat hij aanvankelijk dacht dat het om een zuiver culturele vereniging ging, doch na confrontatie met de motieven van de bestreden beslissing in onderhavig verzoekschrift plots stelt dat het een uitgesproken politieke beweging is, duidt op het *post factum*-karakter van verzoekers stelling en het feit dat deze na reflectie tot stand kwam teneinde zijn verklaringen tijdens zijn gehoor met elkaar in overeenstemming te brengen. Dergelijk verweer kan echter geenszins aanvaard worden.

Er kan niet worden ingezien op welke wijze het feit dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat zijn tante in Dubai zou zijn en daar handel drijft, een concretisering is van de problemen die zijn tante na zijn vrijlating uit detentie ondervonden zou hebben.

Wat betreft de problemen die hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag aanhaalde, dient gewezen op 's Raads arrest nummer 100 077 van 28 maart 2013, dat kracht van gewijsde heeft en waaruit blijkt dat geen geloof gehecht kan worden aan deze problemen. Verzoeker kan dan ook niet enerzijds stellen dat hij zich neerlegt bij het oordeel van de Raad en het gezag van gewijsde van voormeld arrest niet in vraag stelt en anderzijds stellen dat hij *"in de praktijk met lede ogen diende vast te stellen dat hij nog steeds gezocht werd in verband met de feiten waarvoor hij in 30 maart 2012 Angola had ontvlucht en dat hij geen enkele bescherming ten aanzien van de Angolese overheid had"*.

Voorts komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, waar hij stelt als volgt: (i) *"Verzoeker was op 7 januari 2014 gearresteerd en tot zijn grote verbazing stond hij nog steeds geseind voor de problemen waarvoor hij Angola had verlaten in 2012, daar de rechercheurs hem letterlijk hadden verteld dat de politie reeds lang naar hem op zoek zijn en dat hij op de koop toe met nieuwe vervolgingsfeiten in verband met de ABA te maken heeft die hem zuur zullen opbreken."*, (ii) *"Gevraagd naar de specifieke gewoonten en gebruiken van de Bakongo, heeft verzoeker geantwoord dat de Bakongo traditie wil dat jongeren studeren, werken en respect opbrengen voor de ouderen. Verzoeker heeft ook het typisch Alambamento uiteengezet dat er in bestaat om op een formele wijze volgens eeuwenoude gebruiken de hand vragen van iemands dochter. Verzoeker heeft ook correct geantwoord en de namen van een aantal stammen opgesomd die behoren tot de Bakongo etnie."*, (iii) *"Verzoeker verklaarde dat op 28 december 2013 (B.K.), een vertegenwoordiger van de ABA in Portugal mochten verwelkomen om het woord te nemen op de algemene vergadering van de ABA die plaats vond op de 30 december 2013. Daar (B.K.) gezocht werd door de regering als een van de ABA-leden van de diaspora die de regering zwart maakt in het buitenland, mocht hij in geen geval op hotel verblijven om niet te worden opgepakt. Hij bleef hij die tijd in de woning van (S.L.). Op de algemene vergadering kwam (B.K.) over kapitaal transferten spreken waarbij hoge Angolese functionarissen betrokken waren zoals (M.V.) en (G.C.) en waarbij zelfs de kinderen van de president bij betrokken waren. Gevraagd naar de details van de transacties en wat (B.K.) van plan waren met deze documenten, heeft verzoeker naar best vermogen verklaard dat het over geld transactie ging van de regering uit Luanda, maar uiteraard was (B.K.) die alle details had en daar hij niet alles had onthuld tijdens de algemene vergadering, wilde hij meer details blootgeven tijdens de volgende vergadering. Bovendien heeft verzoeker duidelijk gesteld dat hij niet de volledige vergadering heeft bijgewoond op 30 december 2013, zodat hem niets verweten kan worden. Jammer genoeg zijn zij op 7 januari 2014 gearresteerd geworden."* en (iv) *"Verzoeker bevestigt en volhardt in zijn verklaringen die hij heeft afgelegd voor het Commissariaat-generaal"* (de Raad onderlijnt). Ook beperkt hij zich tot het opwerpen van losse beweringen, waar hij beweert nooit tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd aangaande documenten waarmee hij heeft gereisd en waar hij bevestigt dat hij de persoon is die beschreven wordt in zijn geboorteakte, en tot het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waar hij stelt dat hij niet akkoord kan gaan met het verwijt van de commissaris-generaal dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn arrestatie en dat de commissaris-generaal ten onrechte zijn geboorteakte aanvecht. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van

losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal kan evenwel niet de motieven van de bestreden beslissing weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS